

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, ஒருவருடன் ஒருவர் மரியாதையைக் கொண்டிருங்கள். உங்களை மிகத் திறமைசாலி எனக் கருதாதீர்கள். நீங்கள் என்ன செயல்களைச் செய்கின்றீர்களோ, அதையே உங்களைப் பார்ப்பவர்களும் செய்வார்கள் என்பதை உங்கள் புத்தியில் வைத்திருங்கள்.

கேள்வி: எந்த ஸ்திதியை உறுதியாக்குவதற்குப் பெருமளவு முயற்சி தேவைப்படுகிறது?

பதில்: உங்கள் குடும்பத்தினருடன் வீட்டில் வாழ்கின்றபோது, கணவன், மனைவி என்ற உணர்வு முற்றிலும் முடிவடைந்துவிட வேண்டும். உங்களது மனதில் அத்தகைய உணர்வுகள் எதுவும் இருக்கக்கூடாது. ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் சகோதரர்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகள் சகோதர, சகோதரியினர் ஆவார். இந்த ஸ்திதியை உறுதியாக்குவதற்குக் காலம் எடுக்கிறது. இணைந்து வாழ்கின்றபோது, விகாரத்தீ மூட்டப்படக்கூடாது. எவ்விதமான சரூரத் துன்புறுத்தல்களும் இடம்பெறக்கூடாது. இதைப் பயிற்சி செய்யுங்கள். உறவுமுறைகள் அனைத்தினதும் வெல்லக்கூடியதாக உள்ள தாயும் தந்தையுமானவரை நினைவுசெய்யுங்கள்.

பாடல்: உலகமே மாறினாலும் நாங்கள் மாற மாட்டோம்.

ஓம் சாந்தி. இது குழந்தைகளின் உத்தரவாதம் அல்லது சத்தியம் ஆகும். சத்தியம் வார்த்தைகளால் செய்யப்படுவது இல்லை. எவ்வாறாயினும் குழந்தைகள் தந்தையை இனம்காணும் போதே, ஒரு சத்தியம் செய்யப்படுகிறது. ஒவ்வொருவரும் ஓர் அந்தஸ்தைக் கோருவதற்காக சுதந்திரமான முயற்சியைச் செய்கின்றனர். உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கோருவதற்காக பாடசாலையிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் சுதந்திரமான முயற்சியைச் செய்கிறார்கள். இங்கு ஆத்மாக்கள் கற்கின்றனர், எங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக பரமாத்மா சரூரத்தில் பிரவேசிக்கிறார். அவர் இவரினுள் பிரவேசித்து, இவருக்கும் (பிரம்மா) பிரம்மாவின் வாய்வழித் தோன்றல்களுக்கும் கற்பிக்கிறார். பிரம்மாவை வாய்வழித்தோன்றல் என அழைக்க முடியாது. பிராமணர்களே பிரம்மாவின் வாய்வழித்தோன்றல்கள். பிரம்மா சிவனின் வாய்வழித்தோன்றல் அல்ல. சிவபாபா வந்து இவரினுள் பிரவேசித்து இவரைத் தனக்குரியவர் ஆக்குகிறார். இவரும் படைப்பே ஆவார். அவர் முதலில் பிரம்மாவை உருவாக்குகிறார். அவர் முதலில் விஷ்ணுவை உருவாக்குவதில்லை. பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் நினைவுகூரப்படுகின்றனர். விஷ்ணு, சங்கர், பிரம்மா எனக் கூறப்படுவதில்லை. அந்த ஒரேயொருவர்; முதலில் பிரம்மாவையே உருவாக்குகிறார். பிரம்மாவின் தொழில் வேறுபட்டது. இவ்விடயங்கள் அனைத்தும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். நீங்கள் இவரிடம் (சிவபாபா) கூறுகிறீர்கள்: நீங்களே தாயும் தந்தையும். ஆகவே அவர் அசரூரியானவர். பௌதீக ரூபத்தில் ஒரு தாயும் தந்தையும் தேவைப்படுகின்றனர், இதனாலேயே நீங்கள் வினவுகிறீர்கள்: மம்மாவிற்குத் தாய் உள்ளாரா? அதற்கான பதில் “ஆம்” என்பதாகும். பிரம்மாவும் மம்மாவின் தாய் ஆவார். பிரம்மாவிற்கு ஒரு தாய் இல்லை. ஏனெனில் இந்தத் தாய் (பிரம்மா) பெண் அல்ல, சரஸ்வதியே மம்மா என அழைக்கப்படுகிறார். தந்தை கற்பிப்பதால் இவரும் கற்கிறார். நீங்கள் எவ்வாறு மாணவர்களாக உள்ளீர்களோ, அவ்வாறே இவரும் மாணவராக உள்ளார். சிவபாபா ஒரு மாணவர் அல்ல. அதிகளவில் கற்கின்ற பிரம்மாவின் அந்தஸ்தைக் குழந்தைகளாகிய உங்களால் காண முடிகிறது. அவரே உண்மையில் அதிநெருக்கமாக உள்ளார் என்பதையும் உங்களால் பார்க்க முடிகிறது. யாரது செவிகள் முதலில் அவரைச் (சிவபாபா) செவிமடுக்கின்றன? இந்த பிரம்மாவே அனைவரிலும் நெருக்கமானவர். குழந்தை ஜெகதூஷ் மம்மாவையும் பாபாவையும் விட நன்றாக விளங்கப்படுத்துகிறார் என பாபா கூறுகின்றபோதிலும், மம்மாவும் பாபாவும் அதிகளவில் கற்கின்றனர் என்றும், பின்பு குழந்தைகள் அனைவரும் வரிசைக்கிரமமாகக் கற்கின்றனர் என்றுமே கூறப்படும். அவர் (ஜெகதூஷ்) முரளியைக் கற்று, அதனைக் கிரகித்துப் பின்னர் கீதை பற்றி சஞ்சிகை போன்றவற்றிற்கு எழுதுகிறார், ஏனெனில் அவர் அனைத்துச் சமயநூல்கள் போன்றவற்றையும் கற்றுள்ளார். அத்துடன் அவர் ஆங்கிலத்திலும் திறமைசாலி. இதுவே மரியாதை கொடுத்தல் என அழைக்கப்படுகிறது. மாணவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை கொடுக்க வேண்டும். பாபாவும் மரியாதையைப் பேணுகிறார். ஆகவே எவருமே 16 சுவர்க்கக் கலைகள்

நிறைந்தவர்கள் ஆகாதிருக்கின்ற போதிலும், நூங்கள் தந்தையைப் பின்பற்ற வேண்டும்; அது வரிசைக்கிரமமானதாகும். அனைவரும் ஏதோவொரு தவறை இழைக்கின்றனர். இதனாலேயே உங்களை நூங்கள் அபிதிற்றமைசாலிகளாகக் கருதக்கூடாது. தந்தையோ அல்லது நானோ எவ்வகையான செயல்களைச் செய்தாலும் பார்க்கின்ற ஏனையோரும் அதனையே செய்வார்கள். ஆகவே நூங்கள் ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை கொடுக்க வேண்டும். பாபாவும் மரியாதை கொடுக்க வேண்டும். கணவன் மனைவியை நூங்கள் சகோதர, சகோதரிகள் ஆக்குகிறார்கள் என மக்கள் கூறுகின்றனர். புத்திசாலிக் குழந்தைகளோ அனைவரும் கடவுளின் குழந்தைகள் ஆதலால், அவர்கள்; அனைவரும் சகோதர, சகோதரிகள் என உடனடியாகக் கூறுவர். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகள் சகோதர, சகோதரிகள் ஆவர். சகோதர, சகோதரிகள் ஆகுவது சிறந்தது. நூங்கள்; பாபாவின் குழந்தைகள் ஆகினால் உங்களால் ஆஸ்தியைக் கோரிக்கொள்ள முடியும். நூங்கள் பிரம்மபாபாவினூடாக சிவபாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெற உள்ளீர்கள். ஆகவே நூங்கள் பிரம்மகுமாரர்களும் குமாரிகளும்; ஆக வேண்டும். பின்னர் நூங்கள் விகாரத்தில் ஈடுபடக்கூடாது. அவ்வாறாயின், அது சரூரத் துன்புறுதலாகும். பாபா உங்களுக்கு மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகிறார். அவர் உங்களுக்குத் தூய்மையாகுவதற்கான வழிமுறைகளையும் கூறுகிறார். மனைவியும் “பாபா” எனக் கூறுகிறார், கணவனும் “பாபா” எனக் கூறுகிறார். ஆகவே கணவன், மனைவி என்ற உணர்வு முறிவடைந்து விடும். உலகம் ஆதாம் ஏவாள் மூலமாகவே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, ஆகவே அனைவருமே அவர்களது குழந்தைகள் எனக் கூறுகின்றனர்; ஆதலால் அனைவரும் சகோதர, சகோதரிகள் ஆவர். குமார்கள், குமாரிகளுக்கு அதிகளவு முயற்சி செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. ஏனியில் ஏறுபவர்கள், இறங்கவும் வேண்டும். இறங்குவதற்கும் முயற்சி தேவையாகும். நூங்கள் இருவரும் பிரிந்து வாழ வேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை. மாறாக, சகபாடிகளாக வாழுங்கள். சத்தியயுகத்தில் எவருமே தூய்மையற்றவர்கள் அல்ல. அங்கு குழந்தைகள் பிறப்பதற்கு அவர்கள் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. இங்கு சிலவேளைகளில் அவர்கள் காத்திருக்க வேண்டி உள்ளது. அங்கு நேரத்திற்கேற்ப இயல்பாகவே அவர்கள் ஒரு காட்சியைக் காண்கிறார்கள். இது எவ்வாறு நிகழ முடியும் என மக்கள் வியக்கின்றார்கள். இங்கு முழுமையாக விகாரத்திலுள்ள மக்களால் எவ்வாறு அங்கு மக்கள் விகாரமற்றிருக்கின்றார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்;? அங்கு சரூர உணர்வு இல்லை. இங்கு சரூர உணர்வே உள்ளது. எவராவது சரூரத்தை நோக்கும்போது, மக்கள் அதிகளவில் அழுகின்றனர். அங்கு அழுதல் கிடையாது. அங்கே அவர்கள் சரூரத்தை நோக்கப் போகின்ற நேரத்தில் காட்சியைக் கண்டு, இளவரசர் ஆகுகின்றனர். இங்கிருந்து சென்று எதிர்காலத்தில் சக்கரவர்த்தி, சக்கரவர்த்தினி ஆகுகின்ற காட்சியை நூங்கள் இங்கும் காண்கிறார்கள். கிருஷ்ணரைப் போன்றதொரு குழந்தையை உங்கள் மடியில் நூங்கள் பார்க்கிறார்கள். ஒருவர் சூரிய வம்சத்தின் அல்லது சந்திர வம்சத்தின் சக்கரவர்த்தியாகவா அல்லது சக்கரவர்த்தினியாகவா ஆகுவார்; என்பதை நூங்கள் காட்சிகளின் மூலம் புரிந்துகொள்ள மாட்டீர்கள், ஏனெனில் இவை முற்றிலும் புதிய விடயங்களாகும். இதனாலேயே கூறப்பட்டுள்ளது: முதலில் தந்தையை இனங் காணுங்கள். தந்தை கூறுகிறார்: நான் எவ்வளவு வசூகரமாக உள்ளேன் எனப் பாருங்கள்! தந்தை கூறுகிறார்: நானே அனைத்து உறவுமுறைகளினதும் வெல்லம் ஆவேன். என்னை நினைவுசெய்யுமாறு நான் உங்களுக்குக் கூறுகிறேன். மக்கள் கூறுகின்றனர்: நூங்களே தாயும் தந்தையும். ஒவ்வொரு விடயத்திலும் நம்பிக்கை உறுதியாக்கப்படல் வேண்டும். எவ்வாறாயினும், ஏதோ ஒரு விடயத்தில் சந்தேகம் இருந்தால் பின்னர் இராஜரூக் அந்தஸ்தைக் கோர முடியாது. ஆகவே, தந்தை கூறுகிறார்: மன்மனாபவ. நூங்கள் தந்தையை நினைவுசெய்து பின்னர் அவருடைய காதலிகள் ஆகுங்கள். இவர்கள் ஆன்மீகக் காதலிகளும், அன்பிற்கினியவரும் ஆவர். ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் பரமாத்மாவின் காதலிகள் என்பதை உறுதி செய்யுங்கள். கிருஷ்ணர் அனைவரதும் அன்பிற்கினியவராக இருக்க முடியாது. அனைவரும் கிருஷ்ணரை நினைவுசெய்வதில்லை. இத்தந்தை கூறுகிறார்: மன்மனாபவ. நூங்கள் இப்பொழுது என்னிடம் வரவேண்டும். நாடகம் முடிவுக்கு வருகிறது, நூங்கள் வூடு திரும்ப வேண்டும். எனவே, வூடு நிச்சயமாக நினைவுசெய்யப்பட வேண்டும். நூங்கள் முரளியில் அனைத்து விடயங்கள் பற்றிய விளக்கங்களையும் தொடர்ந்து பெறுவீர்கள்; சில குழந்தைகள் முரளியிலிருந்து விடயங்களைக் குறிப்பெடுப்பதில்லை, பின்னர் அவர்கள் தொடர்ந்தும் அதே விடயங்களை பாபாவிடம் வினவுகிறார்கள். காதலிகளும் அன்பிற்கினியவரும் என்பதே பிரதான விடயமாகும். பக்தர்கள் அனைவரும் காதலிகள், ஏனெனில் அவர்கள் பரமாத்மாவை

நினைவுசெய்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: என்னுடையவர் ஒருவரேயன்றி, வேறு எவருமல்ல. குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இந்நேரத்தில் அனைத்துப் புதிய விடயங்களையும் செவிமடுக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், நூங்கள் அவற்றைச் செவிமடுத்தாலும் மாயை உங்களை அறைகிறாள். இராவணன் சற்றும் குறைந்தவனல்ல. தந்தையும் சர்வசக்திவான், மாயையும் சர்வசக்திவானே. மாயையின் இராச்சியம் அரைக்கல்பத்திற்குத் தொடர்கிறது. இப்பொழுது தந்தை கூறுகிறார்: ஐந்து விகாரங்களையும் தானம் செய்வதால் சகுனங்கள் அகற்றப்படும். எவ்வாறாயினும், அவை முழுமையாக நங்குவதில்லை. சிலர் தானம் செய்ததைத் திரும்பவும் எடுக்கிறார்கள். இது பணத்திற்கான கேள்வி அல்ல, ஆனால் விகாரத்திற்கான கேள்வியாகும். பணத்தையிட்டு, தானமாகக் கொடுத்த பணத்தைத் திரும்பக் கேட்கக்கூடாது எனச் சாதுக்களும் புனிதர்களும் கூறுகிறார்கள், ஏனெனில் அதில் அவர்களுடைய வருமானம் உள்ளது. சிலர் சந்நியாசிகளிடம் சென்று குழந்தை வரம் கேட்கிறார்கள். அவர் பதில் கூறுவார்: உங்களுக்கு எனது ஆசர்வாதங்கள் மூலம் குழந்தை கிடைக்கும். அவர்களுக்குக் குழந்தை கிடைக்கும்போது, தானே குழந்தைவரம் கொடுத்ததாக அவர் கூறுவார். அக்குழந்தை இறந்தால், 'அதுவே விதி' என அவர் கூறுவார்! ஒருவருக்கு ஏதாவது நிறைவேற்றப்பட்டால், பலர் அவரில் நம்பிக்கை கொள்வார்கள். அவர்களுடைய வளர்ச்சி இந்த வழியில் இடம்பெறுகிறது. அவர்கள் ஒருபுறம் தங்களைப் புகழ்கிறார்கள், மறுபுறம் அது விதி என்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நூங்கள் அறியப்படாத போர்வீரர்கள். மக்கள் அந்த அறியப்படாத போர்வீரர்களுக்கு ஞாபகார்த்தங்களை உருவாக்குகிறார்கள், முக்கியஸ்தர்கள் அவ்விடங்களைப் பார்க்கச் செல்கின்றனர். இராணுவ வீரர்களுக்கு அர்ப்பணிக்க அவர்கள் மலர்களைக் கேட்கிறார்கள். உங்களுக்கு ஒருவரைப் பற்றி எதுவுமே தெரியாதபோது நூங்கள் எப்படி அவருக்கு ஞாபகார்த்தத்தை உருவாக்க முடியும்? இந்நேரம் நூங்கள் அறியப்படாதவர்கள், பின்னர் நூங்கள் பிரபல்யமானவர்கள் ஆகுவீர்கள். உங்களுடைய ஆலயங்களும் உருவாக்கப்படும். இந்நேரம் நூங்கள் இராமருடைய இராச்சியத்தை மறைமுகமான வழியில் உருவாக்குகிறீர்கள். அச்சா. நூங்கள் எப்போதோ தொலைந்து இப்பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்ட இனிமையிலும் இனிமையான, அன்பிற்கினிய குழந்தைகள் ஆகியுள்ளீர்கள், அல்லவா? 5000 வருடங்களுக்குப் பின்பு நூங்கள் வந்து என்னைச் சந்தித்துள்ளீர்கள். பெற்றோர்கள் அவர்களுடைய தொலைந்த குழந்தைகளைக் கண்டுபிடிக்கின்றபோது, மிகவும் சந்தோஷமடைவதுடன் குழந்தையும் தொடர்ந்தும் "பாபா, பாபா!" என்று கூறுவார். ஆகவே, இப்பொழுது, விநாசம் இடம்பெறுகையில் நூங்கள் தொலைந்து விடுகிறீர்கள், அதாவது, நூங்கள் தந்தையிடமிருந்து பிரிக்கப்படுகிறீர்கள். நூங்கள் ஒரு கல்பத்திற்குப் பின்பு தந்தையைச் சந்திக்கிறீர்கள், எனவே தாயும் தந்தையுமானவர் உங்களில் அதிகளவு அன்பைக் கொண்டிருக்கின்றார். நூங்கள் அரைக்கல்பத்திற்குச் சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்கிறீர்கள்;. பின்னர், நூங்கள் படிப்படியாகச் சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். சந்தோஷமானது காகத்தின் எச்சம் போன்றது என்று சந்நியாசிகள் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் விகாரத்தைப் பற்றியும் இவ்வாறே கூறுகிறார்கள். குருநானக்கும் கூறினார்: கடவுள் தூய்மையற்ற, அழுக்கான ஆடைகளைக் கழுவினார். எனவே, யார் அவற்றைக் கழுவியது? பரமாத்மா மாத்திரமே அசரீரியானவர் என அழைக்கப்படுகிறார். சூக்கிய மக்கள் தொடர்ந்தும் இவ்வாறு பாடுகிறார்கள். ஆத்மாக்களை விழித்தெழுச் செய்ய வேண்டும் என்பதால் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இந்த ஞானப் பாதையில் மிகக் கூர்மையான புத்தியுடன் இருப்பது அவசியம். ஆகையால், ஆத்மாக்கள் புத்திக்கூர்மையானவர்கள் ஆகுகின்றனர். சிலர் மிகவும் கூர்மையான புத்தியைக் கொண்டுள்ளனர். தாய்மார்களும் குமாரிகளும் மிகவும் உஷாரானவர்கள் ஆகுகின்றனர்;. இல்லாவிடின், பெண்கள் தங்களுடைய கணவன்மார்களுக்கு அமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துவதற்குப் பெருமளவு தைரியமும் பயமின்மையும் தேவைப்படுகின்றன. அனைவரும் நரகவாசிகளும் சூரழிந்தவர்களும் ஆவார்கள். அவர்கள் பக்திமார்க்கத்தில் பெருமளவில் கைதட்டி நடனம் ஆடுகிறார்கள், ஆனால் அதன்மூலம் சற்கதி கிடைப்பதில்லை. சற்கதியைப் பெறுவதற்காகக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் முற்றிலும் அமைதியுடன் இருக்கிறீர்கள். நாரதர் இலக்ஷ்மியைத் திருமணம் செய்வதற்குக் கேட்டார். உண்மையில், நூங்கள் இலக்ஷ்மியைத் திருமணம் செய்வதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். பக்தர்கள் அவரைத் திருமணம் செய்ய முடியாது, எப்பொழுது, எவ்வாறு இலக்ஷ்மி நாராயணன்; தங்கள் இராச்சியத்தைப் பெற்றார்கள் என்றும், இப்பொழுது அவர்கள் எங்கே உள்ளார்கள் என்றும் உங்களுக்கு மட்டுமே தெரியும். இதனாலேயே நூங்கள் ஆலயங்களுக்குச் சென்று அவர்களுக்குத்

தலைவணங்குவதில்லை. நூங்கள் இலக்ஷ்மி நாராயணனாக மாறுகிறார்கள் என்பதை நூங்கள் புரிந்துகொண்டுள்ளார்கள். நூங்கள் தலைவணங்குவதை நிறுத்திவிட்டார்கள்;. நூங்கள் தலைவணங்காததால், மக்கள் உங்களை நாத்திகர்கள் என அழைக்கிறார்கள். உண்மையில், நூங்கள் செய்யும் முயற்சிக்கேற்ப, வரிசைக்கிரமமான ஆஸ்திகர்கள் நூங்களே ஆவார்கள். கடவுளை அறியாத அந்த மக்கள் நாத்திகர்கள். நூங்கள் இப்பொழுது பிரபுவிற்கும், அதிபதிகுமும் உரியவர்கள், பின்னர் மாயை உங்களை அறைவதால் நூங்கள் அநாதைகளாகுகிறார்கள். மாயை மிகவும் வயோதிபர்களையும் மூண்டும் இளமையாக்குகிறாள்; மாயையின் புயல்கள் உள்ளன. நூங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவிக்கரத்தை நீட்டி, ஒத்துழைப்பவராகி இந்தப் புதிய யாத்திரையில் தொடர்ந்தும் செல்வதுடன் தந்தையின் ஸ்ரீமத்தையும் பின்பற்றுங்கள். அனைத்தும் புத்தியின் யாத்திரையிலேயே தங்கியுள்ளது. நூங்கள் அங்கதனைப் போன்று ஆட்ட, அசைக்க முடியாதவராக ஆகவேண்டும். அந்த ஸ்திதி இறுதியில் வரும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. ஒருவரோடொருவர் கைகோர்த்து, ஒத்துழைப்பவராகித் தந்தையின் ஸ்ரீமத்தைத் தொடர்ந்தும் பின்பற்றுங்கள். அனைத்து உறவுமுறைகளிலும் வெல்லமாக இருக்கின்ற தந்தையைப் பெருமளவு அன்புடன் நினைவுசெய்யுங்கள்.
2. எவ்வாறு தந்தை ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் மரியாதையைக் கொடுக்கிறாரோ அதேபோன்று தந்தையைப் பின்பற்றுங்கள். நிச்சயமாக உங்கள் மூத்தவர்களுக்கு மரியாதை கொடுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் உங்களுடைய விழிப்புணர்வில் “ஒன்று” என்ற பாடத்தை வைத்திருப்பதால், நிலையான யோகியாகவும் உங்கள் தபஸ்யாவில் வெற்றியாளராகவும் ஆவர்களாக. “ஒன்று” என்ற வார்த்தையின் பாடத்தை உறுதியாக்குவதே வெற்றிக்கான விசேட அடிப்படையும் தபஸ்யாவைக் கொண்டிருப்பதற்கான இலகுவழியும்; ஆகும். தபஸ்யா என்றால் ஒரேயொருவருக்கு உரியவராகுதல் ஆகும். தபஸ்யா என்றால் மனதையும் புத்தியையும் ஒருமுகப்படுத்துதல் ஆகும். தபஸ்யா என்றால் ஏதாந்தத்திற்கான அன்பைக் கொண்டிருப்பதாகும். தபஸ்யா என்றால் உங்கள் ஸ்திதியை உறுதியாக்குவதாகும். நூங்கள் பெற்றுள்ள சகல பொக்கிஷங்களையும் வீணாகுவதிலிருந்து பாதுகாப்பதே தபஸ்யா, அதாவது, சிக்கனமாக இருப்பதாகும். “ஒன்று” என்று பாடத்தை உங்கள் விழிப்புணர்வில் வைத்திருங்கள், நூங்கள் ஒரு நிலையான, இலகுவோகியாகுவதுடன், வருந்தி உழைப்பதிலிருந்தும் பாதுகாக்கப்படுவீர்கள்.

சுலோகம்: மனதையும் புத்தியையும் தனது கட்டளைகளிலிருந்து வெறுமையாக வைத்திருப்பவரே ஒரு கழிப்படிவான நபர் ஆவார்.

---ஓம் சாந்தி---

மாதேஸ்வரிஜியின் மேன்மையான வாசகங்கள்

1) இந்த இறை ஞானம் சத்தியயுகத்தில் பெறப்படுவதில்லை.

சங்கமயுகத்தில் நாங்கள் இப்பொழுது பெறுகின்ற, இறை ஞானம் சத்தியயுகத்தில் மூண்டும் பெறப்படுமா எனச் சிலர் வினவினால், அது பின்வருமாறு விளங்கப்படுத்தப்பட முடியும்: சத்தியயுகத்தில் நாங்கள் ஞான சொரூபங்களும் தேவர்களாக வெகுமதியை அனுபவம் செய்பவர்களும் ஆவோம். அங்கு ஞானப் பரிமாற்றம் இல்லை. அறியாமையில் உள்ளவர்களுக்கே ஞானம் தேவை, ஆனால் அங்கு அவர்கள் அனைவரும் ஞான சொரூபங்கள் ஆவார்கள். அவர்களுக்கு ஞானம் தேவைப்படும் வகையில் அங்கு எவரும் அறியாமையில்

இருப்பதில்லை. இப்பொழுது, இந்நேரத்தில், பல்வகை நாடகம் முழுவதினதும் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியை நாங்கள் அறிவோம். ஆரம்பத்தில் நாங்கள் எவராக இருந்தோம், நாங்கள் எங்கிருந்து வந்தோம், பின்னர் நாங்கள் எவ்வாறு மத்தியில் காம் பந்தனங்களில் சிக்கி வீழ்ந்தோம், இப்பொழுது இறுதியில் எங்கள் காம் பந்தனங்களுக்கு அப்பால் சென்று கர்மாதூதம் அடைந்த தேவர்களாக வேண்டும் என்பதுமாகும். இந்நேரத்தில் நாங்கள் செய்கின்ற முயற்சிகளினூடாகவே எதிர்காலத்தில் சத்தியயுகத்துத் தேவ வெகுமதியைப் பெறுகின்றோம். தேவர்களாகிய நாங்கள் வீழ்வோம் என்பதை நாங்கள் அந்நேரத்தில் அறிந்திருந்தால், அந்த எண்ணம் மூலம் எங்கள் சந்தோஷம் மறைந்து விடும். எனவே அங்கு கீழிறங்குகின்ற அறிவு எதுவும் இல்லை. அங்கு எங்களுக்கு இந்த எண்ணங்கள் இருப்பதில்லை. நாங்கள் மேலேறி, சந்தோஷ வாழ்வு ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்பதை இப்பொழுதே இந்த ஞானத்தின் மூலம் நாங்கள் அறிவோம். அரைக்கல்பத்தின் பின்னர், எங்கள் வெகுமதியை அனுபவம் செய்த பின்னர், நாங்கள் எங்களை மறந்து, மாயையால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டவர்களாகி, வீழ்ந்து விடுகின்றோம். இந்த எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் ஓர் அநாதியான, முற்கூட்டியே நிச்சயிக்கப்பட்ட விளையாட்டாகும். இந்த ஞானம் அனைத்தும் இப்பொழுது எங்கள் புத்தியில் உள்ளது, ஆனால் அது எங்களுக்குச் சத்தியயுகத்தில் இருப்பதில்லை.

2) நாங்கள் நடைமுறையில் கடவுளின் குழந்தைகள் ஆகும்வரை, கடவுளின் சபையில் எங்களால் எதையும் சேமிக்க முடியாது.

நாங்கள் என்ன செயல்களைச் செய்தாலும், அவை நல்ல அல்லது தீய செயல்களாக இருந்தாலும் நிச்சயமாக அவற்றின் பலனைப் பெறுவோம் என மக்கள் நம்புகின்றனர். உதாரணமாக, மக்கள் சிலவற்றைத் தானம் செய்தாலோ அல்லது புண்ணியம் செய்தாலோ, யாகம் வளர்த்தால் அல்லது வழிபாட்டுக் கிரிகைகளைக் கொண்டிருந்தாலோ, கடவுளின் பெயரால் தாங்கள் தானம் செய்துள்ளவை கடவுளின் சபையில் வரவு வைக்கப்படும் எனவும், தாங்கள் மரணிக்கும்பொழுது நிச்சயமாக அதன் பலனைப் பெறுவார்கள் எனவும், தாங்கள் முக்தியைப் பெறுவார்கள் எனவும் நம்புகின்றனர். எவ்வாறாயினும், அதில் எதனையும் செய்வதால் நிரந்தர நன்மை இருப்பதில்லை என்பதை நாங்கள் அறிவோம். நாங்கள் என்ன செயல்களைச் செய்தாலும், நிச்சயமாக அதன் தற்காலிக அல்லது கணப்பொழுது சந்தோஷத்தைப் பெறுவோம். எவ்வாறாயினும், எங்கள் நடைமுறை வாழ்வுகளில் நிரந்தர சந்தோஷத்தைக் கொண்டிருக்கும் வரை, எங்களால் அதன் பலனைப் பெற முடியாது. நாங்கள் எவரையும் வினவலாம்: நீங்கள் செய்து வருகின்ற விடயங்கள் அனைத்திலுமிருந்து முழுமையான நன்மையை அடைந்துள்ளீர்களா? இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டதும் அவர்கள் பேச்சிழந்து விடுகின்றார்கள். அது கடவுளுடன் வரவு வைக்கப்பட்டுள்ளதா அல்லது இல்லையா என்பதை எங்களால் எவ்வாறு கூற முடியும்? உங்கள் நடைமுறை வாழ்வுகளில் மேன்மையான செயல்களைச் செய்யும்வரை, எவ்வளவுதான் முயற்சி செய்தாலும் உங்களால் முக்தியையோ அல்லது ஜீவன்முக்தியையோ பெற முடியாது. அச்சா, நீங்கள் தான தர்மம் செய்திருக்கலாம், ஆனால் உங்கள் பாவங்கள் அதனால் அழிக்கப்படவில்லை, எனவே நீங்கள் எவ்வாறு முக்தியையும் ஜீவன்முக்தியையும் பெற முடியும்? பல்வேறு சாதுக்களும் மகாத்மாக்களும் இருந்தாலும், கர்மத்தின் ஞானத்தை அவர்கள் பெறும்வரை அவர்களுடைய செயல்கள் நடுநிலையான செயல்களாகவும் மாட்டாது, அவர்கள் முக்தியையோ அல்லது ஜீவன்முக்தியையோ அடையவும் முடியாது. எது உண்மையான தர்மமும் உண்மையான செயல்களும் என்பதையேனும் அவர்கள் அறியார்கள். அவர்கள் தங்கள் உதடுகள் மூலம் “ராம், ராம்” என்று செபிக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்களால் அதிலிருந்து முக்தியைப் பெற முடியாது. எவ்வாறாயினும், நீங்கள் மரணித்த பின்னர் முக்தியைப் பெறுவீர்கள் என எண்ணுவது விவேகமற்றது எனக் கருதப்படுகிறது. தாங்கள் மரணிக்கும்பொழுது அதில் என்ன நன்மை இருக்கும் என்பதைக் கூட அவர்கள் அறியார்கள். எதுவுமே இல்லை. மக்கள் தங்கள் வாழ்வுகளில் என்ன செயல்களைச் செய்தாலும், அவை நல்லதோ அல்லது தீயதோ, அவர்கள் இந்த வாழ்விலேயே அதன் விளைவுகளை எதிர்நோக்க நேரிடும். நாங்கள் எவ்வாறு தூய செயல்களைச் செய்து எங்கள் வாழ்வுகளை நடைமுறையானதாகக் வேண்டும் என்ற இந்த ஞானம் அனைத்தையும் ஆசிரியராகிய கடவுளிடமிருந்து பெறுகிறோம்.